

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
της 7ης Ιουλίου 2022¹

Υπόθεση C-296/21

A

[αίτηση του Korkein hallinto-oikeus
(Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Φινλανδία)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων – Μεταφορά απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων εντός της Ένωσης – Οδηγία 91/477/ΕΟΚ – Εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403 (ΕΕ) – Άρθρο 7, παράγραφος 2 – Αμοιβαία αναγνώριση – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Οντότητα επαλήθευσης που ορίζεται από τα κράτη μέλη – Άρθρο 3, παράγραφος 3 – Οντότητα επαλήθευσης που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο οντοτήτων επαλήθευσης των κρατών μελών τον οποίο δημοσιεύει η Επιτροπή».

1. Η οδηγία 91/477/ΕΟΚ², όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/51/ΕΚ³, αντικατόπτριζε, μεταξύ άλλων ζητημάτων που απασχολούσαν τον νομοθέτη της Ένωσης, τη μέριμνά του για τη ρύθμιση του καθεστώτος απενεργοποίησης των πυροβόλων όπλων.

2. Ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403 (ΕΕ)⁴ επιδιώκει να διασφαλίσει ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα καθίστανται αμετάκλητα ακατάλληλα προς χρήση, όπως προέβλεπε η οδηγία 2008/51. Προς τον σκοπό αυτόν, επιτάσσει να επαληθεύεται από αρμόδια αρχή ότι η απενεργοποίηση έχει γίνει σύμφωνα με ορισμένες τεχνικές προδιαγραφές (οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα Ι) και να χορηγείται από την αρχή αυτή σχετικό πιστοποιητικό στον κάτοχο του όπλου.

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

² Οδηγία του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων (ΕΕ 1991, L 256, σ. 51). Η οδηγία αυτή καταργήθηκε από την οδηγία (ΕΕ) 2021/555 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 2021, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων (ΕΕ 2021, L 115, σ. 1).

³ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων (ΕΕ 2008, L 179, σ. 5). Στις παρούσες προτάσεις, οι παραπομπές στην οδηγία 91/477 θα νοούνται, εκτός εάν αναφέρεται άλλως, ως παραπομπές στο κείμενο της μετά την τροποποίησή του από την οδηγία 2008/51.

⁴ Εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κατευθυντήριων γραμμών για τα πρότυπα και τις τεχνικές απενεργοποίησης, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα καθίστανται αμετάκλητα ακατάλληλα για χρήση (ΕΕ 2015, L 333, σ. 62).

3. Το αιτούν δικαστήριο εκφράζει, κατ' ουσίαν, δύο αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 91/477 και του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403:

- αφενός, ζητεί να διευκρινιστεί εάν οντότητα ιδιωτικού δικαίου, η οποία έχει συσταθεί υπό τη μορφή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, δύναται να ενεργεί ως «οντότητα επαλήθευσης» και να εκδίδει πιστοποιητικά απενεργοποίησης,
- αφετέρου, διερωτάται εάν η αναγνώριση από κράτος μέλος πιστοποιητικών απενεργοποίησης όπλων που έχουν εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος τελεί υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή έχει εγγράψει την εκδούσα οντότητα στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403.

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Το δίκαιο της Ένωσης

1. Η οδηγία 91/477

4. Κατά το άρθρο 1:

«1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “πυροβόλο όπλο” νοείται οποιοδήποτε φορητό όπλο με κάννη το οποίο εξακοντίζει, είναι σχεδιασμένο να εξακοντίζει ή μπορεί να μετατραπεί ώστε να εξακοντίζει σφαίρα, βολίδα ή βλήμα μέσω της ενέργειας εκρηκτικής ύλης, εκτός εάν εξαιρείται για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο μέρος III του παραρτήματος I. Τα πυροβόλα όπλα κατατάσσονται σε κατηγορίες στο μέρος II του παραρτήματος I.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θεωρείται ότι ένα αντικείμενο μπορεί να μετατραπεί ώστε να εξακοντίζει σφαίρα, βολίδα ή βλήμα μέσω της ενέργειας εκρηκτικής ύλης, εάν:

- έχει τη μορφή πυροβόλου όπλου, και
- λόγω της κατασκευής του ή του υλικού από το οποίο είναι κατασκευασμένο, μπορεί να υποστεί τη μετατροπή αυτή.

1α) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “μέρος” νοείται οποιοδήποτε στοιχείο ή ανταλλακτικό που είναι ειδικά σχεδιασμένο για πυροβόλα όπλα και είναι απαραίτητο για τη λειτουργία τους, μεταξύ των οποίων κάννη, σκελετός ή δοχείο, ολκός ή κύλινδρος, περόνη ή κλείστρο, καθώς και οποιαδήποτε διάταξη είναι σχεδιασμένη ή προσαρμοσμένη ώστε να μειώνει τον θόρυβο που προκαλείται από τον πυροβολισμό με πυροβόλο όπλο.

1β) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “ουσιώδη συστατικά μέρη” νοούνται ο μηχανισμός κλείστρου, η θαλάμη και η κάννη των πυροβόλων όπλων, τα οποία, ως μεμονωμένα αντικείμενα, περιλαμβάνονται στην ίδια κατηγορία με το πυροβόλο όπλο στο οποίο είναι ενσωματωμένα ή προορίζονται να ενσωματωθούν.

[...]»

5. Το άρθρο 4 ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οποιοδήποτε πυροβόλο όπλο ή μέρος του που κυκλοφορεί στην αγορά είτε έχει σημανθεί και καταχωριστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία είτε είναι απενεργοποιημένο.

[...]»

6. Εντός του κεφαλαίου 3 («Διατυπώσεις που απαιτούνται για την κυκλοφορία των όπλων στην Κοινότητα»), το άρθρο 14 προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις για να απαγορεύσουν την είσοδο στο έδαφός τους:

– πυροβόλων όπλων, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 11 και 12, και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων αυτών,

[...]».

7. Κατά το παράρτημα I:

«[...]

III. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, δεν περιλαμβάνονται στον ορισμό των πυροβόλων όπλων τα αντικείμενα που ανταποκρίνονται στον ορισμό αυτόν αλλά τα οποία:

α) έχουν καταστεί οριστικά ακατάλληλα προς χρήση μέσω απενεργοποίησης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι όλα τα ουσιώδη μέρη του πυροβόλου όπλου κατέστησαν οριστικά ακατάλληλα προς χρήση και μη δυνάμενα να αφαιρεθούν, να αντικατασταθούν ή να τροποποιηθούν κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή οποιαδήποτε ενδεχόμενη επαν[εν]εργοποίηση.

[...]

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις ώστε οι αρμόδιες αρχές να επαληθεύουν τα μέτρα απενεργοποίησης που προβλέπονται στο στοιχείο α), προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι μετατροπές που πραγματοποιούνται σε πυροβόλο όπλο το καθιστούν αμετάκλητα ακατάλληλο για χρήση. Τα κράτη μέλη προβλέπουν, στο πλαίσιο της εν λόγω επαλήθευσης, τη χορήγηση πιστοποιητικού ή εγγράφου που επιβεβαιώνει την απενεργοποίηση του πυροβόλου όπλου ή την απόθεση σχετικού ευδιάκριτου σήματος επί του πυροβόλου όπλου. Η Επιτροπή εκδίδει κοινές κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13α, παράγραφος 2, σχετικά με πρότυπα και τεχνικές απενεργοποίησης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα έχουν αμετάκλητα καταστεί ακατάλληλα προς χρήση.

[...]»

2. Ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403

8. Το άρθρο 2 («Άτομα και οντότητες εξουσιοδοτημένες να απενεργοποιούν πυροβόλα όπλα») έχει ως εξής:

«Η απενεργοποίηση των πυροβόλων όπλων διενεργείται από δημόσιες ή ιδιωτικές οντότητες ή από άτομα εξουσιοδοτημένα για τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.»

9. Το άρθρο 3 («Επαλήθευση και πιστοποίηση της απενεργοποίησης πυροβόλων όπλων») ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη ορίζουν μια αρμόδια αρχή η οποία επαληθεύει ότι η απενεργοποίηση του πυροβόλου όπλου διενεργήθηκε σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα I (“η οντότητα επαλήθευσης”).

2. Όταν η οντότητα επαλήθευσης είναι επίσης εξουσιοδοτημένη να απενεργοποιεί πυροβόλα όπλα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον σαφή διαχωρισμό των εν λόγω εργασιών και των προσώπων που τις εκτελούν εντός της εν λόγω οντότητας.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει στον δικτυακό τόπο της κατάλογο των οντοτήτων επαλήθευσης που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη, καθώς και αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με αυτές και το σύμβολο που χρησιμοποιούν, και στοιχεία επικοινωνίας.

4. Όταν η απενεργοποίηση του πυροβόλου όπλου έχει διενεργηθεί σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα I, η οντότητα επαλήθευσης χορηγεί στον κάτοχο του πυροβόλου όπλου πιστοποίηση απενεργοποίησης σύμφωνα με το υπόδειγμα που παρατίθεται στο παράρτημα III. Όλες οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο πιστοποιητικό απενεργοποίησης παρέχονται στη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκε το πιστοποιητικό απενεργοποίησης και στην αγγλική γλώσσα.

[...]»

10. Το άρθρο 7 («Μεταφορά των απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων εντός της Ένωσης») έχει ως εξής:

«1. Τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα μπορούν να μεταφερθούν σε άλλο κράτος μέλος μόνον εφόσον φέρουν το κοινό ενιαίο σήμα και συνοδεύονται από πιστοποιητικό απενεργοποίησης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

2. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν τα πιστοποιητικά απενεργοποίησης που εκδίδει άλλο κράτος μέλος, εφόσον το πιστοποιητικό πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, τα κράτη μέλη που έχουν θεσπίσει πρόσθετα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 6, δύναται να ζητήσουν αποδείξεις σχετικά με το εάν το απενεργοποιημένο πυροβόλο όπλο που πρόκειται να μεταφερθεί στο έδαφός τους συμμορφώνεται με τα εν λόγω πρόσθετα μέτρα.»

11. Το άρθρο 8 («Απαιτήσεις κοινοποίησης») έχει ως εξής:

«Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τυχόν μέτρα που θεσπίζουν σχετικά με το πεδίο που καλύπτει ο παρών κανονισμός [...]».

12. Το παράρτημα I («Τεχνικές προδιαγραφές για την απενεργοποίηση των πυροβόλων όπλων») ορίζει, μέσω τριών πινάκων, τις ενέργειες απενεργοποίησης που πρέπει να εκτελούνται προκειμένου τα πυροβόλα όπλα να καθίστανται οριστικά ακατάλληλα προς χρήση:

- στον πίνακα I παρατίθενται τα διάφορα είδη πυροβόλων όπλων·
- στον πίνακα II περιγράφονται οι ενέργειες που πρέπει να εκτελούνται προκειμένου κάθε βασικό εξάρτημα των πυροβόλων όπλων να καθίσταται αμετάκλητα ακατάλληλο προς χρήση·
- στον πίνακα III καθορίζονται οι ειδικές ενέργειες που πρέπει να εκτελούνται ανά βασικό εξάρτημα για κάθε είδος πυροβόλου όπλου.

13. Το παράρτημα III περιέχει το «Υπόδειγμα πιστοποιητικού για τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα».

B. Το φινλανδικό δίκαιο. Ο *ampuma-aselaki* (1/1998)⁵

14. Κατά το άρθρο 112a («Μεταφορά και εισαγωγή απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων στη Φινλανδία»):

«Όποιος μεταφέρει ή εισάγει στη Φινλανδία απενεργοποιημένο πυροβόλο όπλο οφείλει εντός 30 ημερών από τη μεταφορά ή την εισαγωγή να προσκομίσει το πυροβόλο όπλο σε αστυνομική αρχή ή στη γενική αστυνομική διεύθυνση προς έλεγχο.»

15. Δυνάμει του άρθρου 91:

«Εάν η άδεια ασκήσεως επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα των όπλων ή η άδεια που παρέχει δικαίωμα κατοχής για ιδιωτική χρήση λήξει ή ανακληθεί, η αστυνομία οφείλει να εκδώσει απόφαση για την κατάσχεση των πυροβόλων όπλων, των μερών όπλων, των φυσιγγίων και των ιδιαίτεως επικίνδυνων πυρομαχικών, εφόσον αυτά δεν έχουν ακόμη αποκτηθεί από κάτοχο κατάλληλης αδειάς.

Η αστυνομία εκδίδει επίσης απόφαση κατάσχεσης όταν ο κάτοχος μη εγκεκριμένων πυροβόλων όπλων ή μερών πυροβόλων όπλων, μη εγκεκριμένων φυσιγγίων ή ιδιαίτεως επικίνδυνων πυρομαχικών δηλώνει, με δική του πρωτοβουλία, ένα τέτοιο αντικείμενο στην αστυνομία και της αναθέτει τη φύλαξή του. [...]»

16. Κατά το άρθρο 112b («Απενεργοποίηση πυροβόλων όπλων»), παράγραφος 2:

«Ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403 περιέχει ρυθμίσεις σχετικά με τα πρόσωπα και τις οντότητες που είναι εξουσιοδοτημένοι να απενεργοποιούν πυροβόλα όπλα, σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές της απενεργοποίησης πυροβόλων όπλων, τη σήμανση, τον έλεγχο και την επαλήθευση των απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων, τα αιτήματα συνδρομής για τη διενέργεια της απενεργοποίησης, τα πρόσθετα μέτρα απενεργοποίησης καθώς και τη μεταφορά απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

⁵ Νόμος 1/1998 περί πυροβόλων όπλων.

II. Τα πραγματικά περιστατικά, η ένδικη διαφορά και τα προδικαστικά ερωτήματα

17. Ο Α, ο οποίος ειδικεύεται στην πώληση συλλεκτικών ιστορικών στρατιωτικών αντικειμένων, αγόρασε στην Αυστρία τρία τυφέκια εφόδου τα οποία, σύμφωνα με τα πιστοποιητικά που εξέδωσε η εταιρία Β στις 9 Οκτωβρίου 2017, είχαν απενεργοποιηθεί.

18. Η εταιρία Β, καίτοι η ονομασία της δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο στον οποίον αναφέρεται το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, εντούτοις αναγνωρίζεται από τις αυστριακές αρχές ως οντότητα επαλήθευσης κατά την έννοια του άρθρου αυτού.

19. Στις 17 Οκτωβρίου 2017 ο Α μετέφερε τα τυφέκια εφόδου στην Φινλανδία και, στις 24 Οκτωβρίου 2017 τα προσκόμισε, σύμφωνα με το άρθρο 112α του νόμου περί πολυβόλων όπλων, ενόπιον της αστυνομίας του Ελσίνκι μαζί με τα αντίστοιχα πιστοποιητικά απενεργοποίησης⁶.

20. Στις 15 Φεβρουαρίου 2018 η αστυνομία του Ελσίνκι εξέδωσε την απόφαση 2018/8575, με την οποία έκρινε ότι η απενεργοποίηση των τυφεκίων εφόδου δεν πληρούσε τις τεχνικές απαιτήσεις του παραρτήματος Ι του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403. Κατά την κρίση της, οι ενέργειες απενεργοποίησης των όπλων ήταν πλημμελείς⁷.

21. Η αστυνομία του Ελσίνκι έκρινε ότι τα τυφέκια εφόδου έπρεπε να θεωρηθούν όπλα για τα οποία απαιτείται άδεια κατά την έννοια του νόμου περί πυροβόλων όπλων. Καθόσον ο Α δεν διέθετε άδεια κατοχής των όπλων αυτών, διετάχθη η κατάσχεσή τους.

22. Ο Α προσέφυγε κατά της απόφασης αυτής ενόπιον του Helsingin hallinto-oikeus (διοικητικού πρωτοδικείου του Ελσίνκι, Φινλανδία), υποστηρίζοντας ότι:

- η φινλανδική αστυνομία δεν ήταν αρμόδια να επαληθεύσει την απενεργοποίηση των όπλων·
- βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, η αστυνομία έπρεπε να είχε αναγνωρίσει το πιστοποιητικό απενεργοποίησης της εταιρίας Β, οντότητας επαλήθευσης που έχει οριστεί από την Αυστρία·
- από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία προέκυπτε ότι η απενεργοποίηση των όπλων πληρούσε τις τεχνικές προδιαγραφές του παραρτήματος Ι του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403.

23. Τόσο η αστυνομία του Ελσίνκι όσο και η Poliisihallitus (κεντρική αστυνομική διοίκηση) κατέθεσαν παρατηρήσεις στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας, υποστηρίζοντας ότι τα όπλα δεν μπορούσαν να θεωρηθούν απενεργοποιημένα, καθόσον:

- η απενεργοποίηση δεν είχε γίνει κατά τρόπο ορθό·

⁶ Κατόπιν αιτήματος της εν λόγω αρχής, τα προσκόμισε εκ νέου στις 23 Νοεμβρίου 2017.

⁷ Διαπιστώθηκε ότι οι ενέργειες απενεργοποίησης παρουσίαζαν τις ακόλουθες ελλείψεις: 1) δεν εμπόδιζαν την αποσυναρμολόγηση των όπλων και του κλείστρου, 2) ο μηχανισμός της σκανδάλης δεν ήταν συγκολλημένος με τον σκελετό, η δε σφύρα είχε μεν συγκολληθεί με τη σχαστηρία, αλλά επέτρεπε την κίνηση της σκανδάλης και την αποσυναρμολόγηση τμημάτων του μηχανισμού της σκανδάλης, 3) στην κάννη των όπλων υπήρχαν πέντε μόνον οπές έχουσες την ίδια διάμετρο με την κάννη, αντί των έξι οπών που απαιτεί ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403, 4) είχαν πραγματοποιηθεί συγκολλήσεις MIG με κοινό χάλυβα, αντί για συγκολλήσεις με TIG ανοξείδωτου χάλυβα τύπου ER 316L, όπως απαιτεί ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός.

- η εταιρία Β δεν ήταν αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, ούτε περιλαμβανόταν στον κατάλογο του άρθρου 3, παράγραφος 3, του αυτού κανονισμού·
- στον κατάλογο αυτόν αναφερόταν μόνον ότι η Αυστρία είχε ορίσει ως οντότητα επαλήθευσης το αυστριακό Υπουργείο Εσωτερικών.

24. Ο Α κατέθεσε υπόμνημα απάντησης στο οποίο επισύναψε την αλληλογραφία μεταξύ του ιδίου και του αυστριακού Υπουργείου Άμυνας και Αθλητισμού, στο πλαίσιο της οποίας το εν λόγω Υπουργείο επιβεβαίωνε ότι η εταιρία Β ήταν οντότητα επαλήθευσης την οποία είχε ορίσει η Αυστρία κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403. Επισήμανε, επιπλέον, ότι η Αυστρία είχε ορίσει συνολικά 16 οντότητες επαλήθευσης⁸.

25. Στις 26 Ιουνίου 2019, το Helsingin hallinto-oikeus (διοικητικό πρωτοδικείο του Ελσίνκι) απέρριψε την προσφυγή του Α με το σκεπτικό ότι:

- η εταιρία Β δεν εμφανιζόταν ως αυστριακή αρχή επαλήθευσης στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, τα πιστοποιητικά απενεργοποίησης δεν ήταν σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2403·
- τα εισαχθέντα όπλα δεν πληρούσαν τις τεχνικές προδιαγραφές απενεργοποίησης που προβλέπονται στον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2403.

26. Ο Α άσκησε αναίρεση κατά της πρωτόδικης απόφασης ενώπιον του Korkein hallinto-oikeus (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Φινλανδία), ζητώντας την αναίρεσή της και την ακύρωση της απόφασης της αστυνομίας του Ελσίνκι⁹.

27. Η αστυνομία του Ελσίνκι και η Poliisihallitus (κεντρική αστυνομική διοίκηση) ζήτησαν την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης και υπογράμμισαν την ανάγκη υποβολής αίτησης προδικαστικής αποφάσεως, αίτημα που έκανε δεκτό το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο), το οποίο υποβάλλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«Σε περίπτωση μεταφοράς απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων εντός της Ένωσης και λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ [...] καθώς και των διατάξεων του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2403 [...] και ειδικότερα του άρθρου 3 παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

- α) μπορεί μια εξουσιοδοτημένη από εθνική αρχή οντότητα επαλήθευσης, η οποία εξέδωσε πιστοποιητικό απενεργοποίησης, να θεωρηθεί ως οντότητα κατά την έννοια της οδηγίας 91/477 και των άρθρων 3 και 7 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο που δημοσιεύει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, εφόσον διάφορες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους έχουν ενημερώσει τον

⁸ Έγγραφα 3 και 4 του παραρτήματος που υποβλήθηκε μαζί με τις γραπτές παρατηρήσεις του Α.

⁹ Προς στήριξη των αιτημάτων του, προσκόμισε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του αυστριακού Υπουργείου Εσωτερικών, της 11ης Μαρτίου 2020, από το οποίο προέκυπτε ότι, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, το Υπουργείο Άμυνας (για τα όπλα που θεωρούνται στρατιωτικά) και το Υπουργείο Εσωτερικών (για τα όπλα που προορίζονται για μη στρατιωτικούς σκοπούς) εξουσιοδοτούσαν συγκεκριμένους επαγγελματίες να επαληθεύουν ότι τα πυροβόλα όπλα έχουν απενεργοποιηθεί.

φορέα που μεταφέρει τα όπλα ότι η ενεργούσα υπό τη νομική μορφή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης οντότητα επαλήθευσης που εξέδωσε το πιστοποιητικό έχει εξουσιοδοτηθεί προς τούτο σύμφωνα με τον ως άνω κανονισμό; και

- β) μπορεί η πιστοποίηση της οντότητας επαλήθευσης που έχει ορισθεί από κράτος μέλος για την απενεργοποίηση όπλων να αποδεικνύεται, αντί διά της εγγραφής της στον κατάλογο που δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, του [εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403], με άλλα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχει εθνική αρχή, ούτως ώστε το εκδοθέν από την εν λόγω οντότητα επαλήθευσης πιστοποιητικό απενεργοποίησης να πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού, με αποτέλεσμα το κράτος μέλος να πρέπει να αναγνωρίσει πιστοποιητικό απενεργοποίησης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού;»

III. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

28. Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Μαΐου 2021.

29. Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν ο A, η Poliisihallitus (κεντρική αστυνομική διοίκηση), η Φινλανδική Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, άπαντες παραστάτες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 18ης Μαΐου 2022.

30. Η Αυστριακή Κυβέρνηση απάντησε εγγράφως στις ερωτήσεις που της απηύθυνε το Δικαστήριο.

IV. Εκτίμηση

A. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

31. Η έννοια του «απενεργοποιημένου όπλου» έχει εμφανίσει σημαντική νομοθετική εξέλιξη:

- όσον αφορά την απενεργοποίηση των πυροβόλων όπλων, η αρχική διατύπωση της οδηγίας 91/477, στο παράρτημα I, μέρος III, περιοριζόταν σε παραπομπή στο εθνικό δίκαιο·
- η οδηγία 2008/51 τροποποίησε το άρθρο 4 της οδηγίας 91/477, επιβάλλοντας στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι «οποιοδήποτε πυροβόλο όπλο ή μέρος του που κυκλοφορεί στην αγορά είτε έχει σημανθεί και καταχωριστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία είτε είναι απενεργοποιημένο»·
- η οδηγία 2008/51 ανέθεσε την Επιτροπή να εκδώσει «κοινές κατευθυντήριες γραμμές [...] σχετικά με πρότυπα και τεχνικές απενεργοποίησης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα έχουν αμετάκλητα καταστεί ακατάλληλα προς χρήση». Τούτο οδήγησε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403¹⁰.

¹⁰ Η ανάγκη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων αυτών απέρρευε από διεθνή δέσμευση που είχε αναλάβει η Ένωση ως συμβαλλόμενο μέρος στο πρωτόκολλο για την παράνομη κατασκευή και διακίνηση πυροβόλων όπλων, των εξαρτημάτων τους, των μερών τους και των πυρομαχικών, το οποίο συμπληρώνει τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, που συνήφθη με την απόφαση 2014/164/ΕΕ του Συμβουλίου (ΕΕ 2014, L 89, σ. 7).

- παρά ταύτα, μόνο μετά την έκδοση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/853¹¹, η οποία ενέταξε στο πεδίο εφαρμογής της τα απενεργοποιημένα όπλα, περιλήφθηκαν τα όπλα αυτά στον ορισμό των πυροβόλων όπλων.

32. Καίτοι η οδηγία 2017/853 δεν έχει εν προκειμένω κατά χρόνον εφαρμογή, επιβεβαιώνει, εντούτοις, τη νομοθετική τάση για ενίσχυση των εγγυήσεων που απαιτούνται, ώστε να διασφαλίζεται ότι η απενεργοποίηση των πυροβόλων όπλων θα είναι αμετάκλητη και ότι δεν θα μπορούν να επανενεργοποιηθούν¹².

B. Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

33. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν, στο διασυνοριακό πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης, η οντότητα επαλήθευσης που εξέδωσε το πιστοποιητικό απενεργοποίησης έχει εξουσία προς τούτο παρά το γεγονός ότι, αφενός, δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο που δημοσιεύει η Επιτροπή¹³ σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 και, αφετέρου, έχει τη μορφή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης.

34. Το προδικαστικό ερώτημα, το οποίο αφορά τις τυπικές απαιτήσεις για την κυκλοφορία απενεργοποιημένων όπλων, καταλαμβάνει, συνεπώς, δύο πτυχές της εφαρμοστέας ρύθμισης:

- πρώτον, εάν το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 δεν επιτρέπει να είναι ένας φορέας ιδιωτικού δικαίου οντότητα επαλήθευσης·
- δεύτερον, εάν οι οντότητες επαλήθευσης που ορίζονται από κάθε κράτος μέλος πρέπει να περιλαμβάνονται στον κατάλογο που δημοσιεύει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403.

1. Φορείς ιδιωτικού δικαίου ως οντότητες επαλήθευσης

35. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, μέρος III, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 91/477, τα κράτη μέλη οφείλουν να ορίσουν μια «αρμόδια αρχή» η οποία να επαληθεύει ότι η απενεργοποίηση του πυροβόλου όπλου έχει γίνει σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές του παραρτήματος I.

36. Η τελευταία περίοδος της διάταξης αυτής προσθέτει ότι η «αρμόδια αρχή» καλείται επίσης «οντότητα επαλήθευσης». Η (κατά σύμβαση) συνωνυμία των δύο αυτών εκφράσεων εγείρει ορισμένα ερμηνευτικά προβλήματα στα οποία θα αναφερθώ ευθύς αμέσως.

¹¹ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων (ΕΕ 2017, L 137, σ. 22).

¹² «Τα ενδιαφερόμενα μέρη, των οποίων την άποψη ζήτησε η Επιτροπή, πιστεύουν ότι η επανενεργοποίηση των απενεργοποιημένων όπλων αποτελεί σημαντική πηγή όπλων που χρησιμοποιούνται για εγκληματικούς σκοπούς και θεωρούν ότι προέχει η εναρμόνιση των κανόνων απενεργοποίησης για την καταπολέμηση αυτής της πρακτικής» [σημείο 2.7 της γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων» COM(2015) 750 τελικό – 2015/0269 (COD)].

¹³ Το αιτούν δικαστήριο διαβεβαιώνει (σημείο 23 της διάταξής του) ότι κατά τον χρόνο κατάρτισης της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως ο κατάλογος δεν ήταν διαθέσιμος στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής. Η Γενική Διεύθυνση Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΓΔ HOME) είχε ενημερώσει το αιτούν δικαστήριο, μέσω του κέντρου επικοινωνίας Europe Direct, ότι ο κατάλογος ήταν υπό αναθεώρηση και ότι μια επικαιροποιημένη έκδοσή του επρόκειτο να είναι διαθέσιμη κατά τα τέλη του 2021.

37. Με τις παρατηρήσεις τους, οι διάδικοι εκφράζουν αντίθετες απόψεις ως προς τη φύση των οντοτήτων επαλήθευσης:

- η Φινλανδική Κυβέρνηση και οι αστυνομικές υπηρεσίες της τάσσονται υπέρ μιας αυστηρής προσέγγισης, κατά τρόπον ώστε μόνο *δημόσιοι* οργανισμοί να μπορούν να ασκούν καθήκοντα επαλήθευσης·
- η Επιτροπή και ο Α εκφράζουν την αντίθετη άποψη: το καθήκον της επαλήθευσης και πιστοποίησης της απενεργοποίησης πυροβόλων όπλων μπορεί κάλλιστα να ανατίθεται σε *ιδιωτική* εταιρία.

38. Η χρήση του όρου «αρχή» στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 υποδηλώνει, κατ' αρχήν, τον «δημόσιο» χαρακτήρα του φορέα που αναλαμβάνει το καθήκον της επαλήθευσης. Εξ ορισμού, το χαρακτηριστικό στοιχείο μιας «αρχής» είναι η επιτέλεση καθηκόντων ίδιων της δημόσιας εξουσίας¹⁴.

39. Η προσέγγιση αυτή ενισχύεται από την αιτιολογική σκέψη 3 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403: τα κράτη μέλη πρέπει να «θεσπίζουν διατάξεις που αποσκοπούν στην επαλήθευση των μέτρων απενεργοποίησης από αρμόδια αρχή».

40. Στην ίδια κατεύθυνση, και από συστηματικής πλέον απόψεως, τα άρθρα 2 και 3 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 διακρίνουν μεταξύ:

- της *απενεργοποίησης* των πυροβόλων όπλων, η οποία, ως υλική ενέργεια, μπορεί να πραγματοποιείται αδιακρίτως από δημόσιες και ιδιωτικές οντότητες·
- της *επαλήθευσης* της ορθής απενεργοποίησης των όπλων, καθήκον που προσιδιάζει αποκλειστικά σε «αρμόδια αρχή». Όσον αφορά την επαλήθευση, ουδεμία αναφορά γίνεται σε ιδιωτικές οντότητες, γεγονός που, εξ αντιδιαστολής προς τις υλικές ενέργειες απενεργοποίησης, φαίνεται να συνηγορεί υπέρ του ότι η επαλήθευση μπορεί να διενεργείται μόνον από δημόσιες οντότητες.

41. Προς την ίδια αυτή κατεύθυνση κινούνται και οι κανόνες που διαδέχθηκαν τους εφαρμοστέους εν προκειμένω. Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/337¹⁵ αναδιατυπώνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/2403, το οποίο πλέον προβλέπει ότι «[τ]α κράτη μέλη ορίζουν μια αρμόδια δημόσια αρχή η οποία επαληθεύει ότι η απενεργοποίηση του πυροβόλου όπλου διενεργήθηκε σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα I [...]».

¹⁴ Όσον αφορά την κλασική διάκριση μεταξύ πράξεων που εκτελούνται *iure gestionis* και *iure imperii*, βλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 2020, Rina (C-641/18, EU:C:2020:349), σε σχέση με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I [κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1)].

¹⁵ Εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2403 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κατευθυντήριων γραμμών για τα πρότυπα και τις τεχνικές απενεργοποίησης, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα καθίστανται αμετάκλητα ακατάλληλα για χρήση (ΕΕ 2018, L 65, σ. 1). Σκοπός του είναι «[ο]ι κανόνες για την απενεργοποίηση πυροβόλων όπλων που θεσπίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/2403 [...] να αντικατοπτρίζουν και να συνάδουν με τους νέους κανόνες για την απενεργοποίηση πυροβόλων όπλων που θεσπίζονται από την οδηγία (ΕΕ) 2017/853» (αιτιολογική σκέψη 5). Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επισημάνθηκε ότι σε ορισμένες γλωσσικές αποδόσεις του εκτελεστικού κανονισμού 2018/337 δεν έχει προστεθεί το επίθετο «δημόσια» στο ουσιαστικό «αρχή», στο πλαίσιο της τροποποίησης του άρθρου 3, παράγραφος 1.

42. Συνάγεται, συνεπώς, η βούληση να θεσπιστεί ένα δημόσιο σύστημα ελέγχου για την επαλήθευση της απενεργοποίησης των πυροβόλων όπλων, το δε καθήκον αυτό έχει ανατεθεί στις κρατικές αρχές.

43. Παρά ταύτα, η νομοθεσία της Ένωσης δεν φθάνει έως του σημείου να επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να συστήσουν απαραίτητως εντός των διοικητικών δομών τους τεχνικές υπηρεσίες οι οποίες θα επιτελούν το καθήκον της επαλήθευσης. Θα επιχειρήσω να εξηγήσω γιατί, κατά τη γνώμη μου, τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν το καθήκον αυτό σε οντότητες (είτε αποκαλούνται με το όνομα αυτό είτε με άλλα συνώνυμα)¹⁶ που έχουν νομικές μορφές ιδιωτικού δικαίου, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται ορισμένες εγγυήσεις.

44. Κανένας από τους κανόνες αναφοράς της Ένωσης στον τομέα αυτόν δεν καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι δημόσιες αρχές πρέπει συγκεκριμένα να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τα κριτήρια του παραρτήματος Ι του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν ποιες αρχές θα επιτελούν το έργο της επαλήθευσης και πώς θα το πράττουν.

45. Τα κράτη μέλη, ελλείψει αντίθετης διάταξης του δικαίου της Ένωσης, διατηρούν την ικανότητά τους αυτοοργάνωσης. Σε γενικές γραμμές, τίποτε δεν τα εμποδίζει να αναθέτουν σε ιδιωτικούς φορείς την επιτέλεση δημόσιων καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες τα καθήκοντα αυτά απορρέουν από κανόνες της Ένωσης που δεν απαγορεύουν τέτοια ανάθεση¹⁷.

46. Στην ίδια κατεύθυνση, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρχές τους να αναθέτουν ορισμένες αρμοδιότητες σε ιδιωτικές οντότητες¹⁸ ή να θεσπίζουν μηχανισμούς συνεργασίας με επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα προκειμένου να αναθέτουν σε αυτές, με τους κατάλληλους ελέγχους, την άσκηση των εν λόγω αρμοδιοτήτων¹⁹.

47. Κατά τη γνώμη μου, ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403 επιτρέπει τη χρήση των ίδιων αυτών τεχνικών. Το μοναδικό όριο στην οργανωτική αυτονομία των κρατών μελών είναι να μη φθάνουν αυτά έως του σημείου να καθιστούν κενό περιεχομένου το μοντέλο της δημόσιας αρχής ως τελικού υπευθύνου της διαδικασίας επαλήθευσης της απενεργοποίησης των πυροβόλων όπλων.

¹⁶ Οι διάφορες γλωσσικές αποδόσεις χρησιμοποιούν τόσο τη λέξη «οργανισμός» («organisme» στα γαλλικά, «organismo» στα ιταλικά) όσο και τη λέξη «οντότητα» («entidad» στα ισπανικά, «entity» στα αγγλικά, «entidade» στα πορτογαλικά, «entitate» στα ρουμανικά, «entiteit» στα ολλανδικά). Η γερμανική απόδοση χρησιμοποιεί τον όρο «Behörde».

¹⁷ Το Δικαστήριο, σε έναν τομέα τόσο γενικό όσο το νομικό καθεστώς που διέπει τις έχουσες άμεσο αποτέλεσμα διατάξεις οδηγίας, δέχθηκε ότι ήταν δυνατή η επίκληση διατάξεων οδηγίας «έναντι φορέα ή οργανισμού, ακόμη και ιδιωτικού δικαίου, στον οποίο έχει ανατεθεί από κράτος μέλος η εκτέλεση αποστολής δημοσίου συμφέροντος και ο οποίος διαθέτει, προς τούτο, εξαιρετικές εξουσίες σε σχέση με εκείνες που απορρέουν από τους εφαρμοστέους στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών κανόνες» [απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2017, Farrell (C-413/15, EU:C:2017:745, σκέψη 35)].

¹⁸ Η ανάθεση δεν συνεπάγεται αυτομάτως ότι οι αντίστοιχες δραστηριότητες διενεργούνται κατ' «ανάκληση δημόσιας εξουσίας». Η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου ορίζει ότι τα βοηθητικά και προπαρασκευαστικά καθήκοντα δεν πρέπει να θεωρούνται ως άμεση και ειδική συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και ότι το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο. Υπό άλλη οπτική γωνία, στην απόφαση της 7ης Μαΐου 2020, Rina (C-641/18, EU:C:2020:349, σκέψη 39), επισημαίνεται ότι «το γεγονός και μόνον ότι ορισμένες εξουσίες ανατίθενται με πράξη δημόσιας εξουσίας δεν συνεπάγεται ότι οι εξουσίες αυτές ασκούνται iure imperii».

¹⁹ Σε ορισμένους τομείς, η νομοθεσία της Ένωσης επιτρέπει ρητώς την επιτέλεση δημόσιων καθηκόντων από ιδιωτικές οντότητες. Βλ., παραδείγματος χάριν, άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/45/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για τον περιοδικό τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους και για την κατάρτιση της οδηγίας 2009/40/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 51): «Ο τεχνικός έλεγχος εκτελείται από το κράτος μέλος ταξινομήσης του οχήματος ή από δημόσιο οργανισμό στον οποίο ανατίθεται το καθήκον αυτό από το κράτος μέλος ή από όργανα ή φορείς τους οποίους εξουσιοδοτεί και εποπτεύει το κράτος μέλος αυτό, περιλαμβανομένων και των εξουσιοδοτημένων ιδιωτικών φορέων». Η υπογράμμισή δική μου.

48. Με άλλα λόγια, όσον αφορά τις οντότητες επαλήθευσης, η ανάθεση της εν λόγω αποστολής δημοσίου συμφέροντος σε ιδιωτική επιχείρηση είναι δυνατή εάν οι όροι στους οποίους υπόκειται η ανάθεση δεν αλλοιώνουν το βασικό νομικό πλαίσιο δημόσιου χαρακτήρα που έχουν διαμορφώσει η οδηγία 91/477 και ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403.

49. Φρονώ, συνεπώς, ότι ιδιωτικές οντότητες μπορούν να επαληθεύουν την απενεργοποίηση των όπλων, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν λάβει εντολή εκ μέρους μιας *αυθεντικής* δημόσιας αρχής και υπόκεινται στον πραγματικό έλεγχο της αρχής αυτής. Η εν λόγω αρχή έχει την αρμοδιότητα να εποπτεύει τον τρόπο με τον οποίο έχει γίνει η απενεργοποίηση, δύναται όμως να αναθέτει την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής σε ιδιωτικούς φορείς.

50. Η Αυστριακή Κυβέρνηση, απαντώντας, στις 22 Απριλίου 2022, στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου, ανέφερε ότι η εθνική νομοθεσία επιτρέπει στα Υπουργεία Εσωτερικών και Άμυνας να εξουσιοδοτούν συγκεκριμένους επαγγελματίες να επαληθεύουν την απενεργοποίηση των όπλων. Η επαλήθευση αυτή σημαίνει ότι ο εξουσιοδοτημένος ιδιώτης ασκεί, κατ' ανάθεση και υπό τις εντολές των εν λόγω υπουργείων, καθήκον δημόσιας εξουσίας²⁰.

51. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τόσο οι φινλανδικές αρχές όσο και η Επιτροπή επέκριναν το αυστριακό μοντέλο, υπογραμμίζοντας τον αριθμό των αναγνωρισμένων ιδιωτικών οντοτήτων επαλήθευσης (δεκαέξι)²¹, καθώς και τη μη αναγραφή των στοιχείων τους στον κατάλογο που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, στον οποίο περιλαμβάνεται μόνο το Υπουργείο Εσωτερικών.

52. Ανεξαρτήτως του πώς πρέπει να αξιολογηθεί το εν λόγω μοντέλο (κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή δήλωσε ότι το εξετάζει²², προκειμένου να κρίνει εάν θα λάβει μέτρα συναφώς), το πρώτο προδικαστικό ερώτημα διατυπώνεται κατά τρόπο αφηρημένο και, ως εκ τούτου, παρέλκει η κρίση του Δικαστηρίου επί του συστήματος που ισχύει σε συγκεκριμένο κράτος μέλος.

2. Ο κατάλογος του άρθρου 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403

53. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, «[η] Επιτροπή δημοσιεύει στον δικτυακό τόπο της κατάλογο των οντοτήτων επαλήθευσης που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη [...]».

54. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν η εγγραφή στον κατάλογο αυτόν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση ώστε οι οντότητες επαλήθευσης να θεωρηθούν ως τέτοιες ή εάν δεν έχει τέτοιο συστατικό, αλλά απλώς ενημερωτικό χαρακτήρα.

²⁰ Σύμφωνα με την Αυστριακή Κυβέρνηση (σημείο 17 της απάντησής της), ο εντεταλμένος επαγγελματίας ενεργεί, από λειτουργικής απόψεως, ως όργανο της εντέλλουσας δημόσιας αρχής. Η εν λόγω αρχή φέρει την ευθύνη για την εκτέλεση αποστολών δημοσίου συμφέροντος από τον επαγγελματία. Η αυστριακή συνταγματική νομολογία απαιτεί η ανάθεση να υπόκειται σε αυστηρούς όρους και να διασφαλίζονται οι εξουσίες καθοδήγησης και εποπτείας ή ελέγχου από διοικητικό όργανο (εν προκειμένω, από τα υπουργεία Άμυνας και Εσωτερικών, τα οποία ασκούν διευθυντική εξουσία και μπορούν να δίνουν οδηγίες στις οντότητες επαλήθευσης).

²¹ Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή, κανένα άλλο κράτος μέλος δεν έχει υιοθετήσει το μοντέλο αυτό.

²² Η Επιτροπή φαίνεται να προβληματίζεται, συγκεκριμένα, όσον αφορά τον αριθμό ιδιωτικών οντοτήτων επαλήθευσης και το κατά πόσον είναι *πράγματι* δυνατή η υπαγωγή τους στον έλεγχο της δημόσιας αρχής.

55. Κατά τη γνώμη μου, το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 συνηγορεί υπέρ της δεύτερης από τις θέσεις αυτές: η αρμοδιότητα ορισμού των οντοτήτων επαλήθευσης ανήκει στα κράτη μέλη, ενώ ο κατάλογος απεικονίζει (ή θα έπρεπε να απεικονίζει) τις οντότητες επαλήθευσης που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη, απλώς για δηλωτικούς και όχι για συστατικούς σκοπούς²³.

56. Όπως τονίζει η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, ούτε το παράρτημα I, μέρος III, της οδηγίας 91/477 ούτε το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 της παρέχουν την εξουσία να αποφασίζει ποιες είναι οι «οντότητες επαλήθευσης». Ομοίως, οι διατάξεις αυτές δεν απαιτούν να έχουν την ιδιότητα αυτή μόνον οι οντότητες εκείνες που, μετά τον ορισμό τους από κάθε κράτος μέλος, εγγράφονται στον κατάλογο που δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής²⁴.

57. Είναι γεγονός ότι, σε ένα διασυνοριακό περιβάλλον, συνιστάται, για λόγους ασφάλειας δικαίου, η ταυτοποίηση των οντοτήτων επαλήθευσης με βάση ένα σύστημα του οποίου η δημοσιότητα παρέχει τη δυνατότητα να καθίστανται μετά βεβαιότητας γνωστές οι οντότητες επαλήθευσης που έχει αναγνωρίσει κάθε κράτος μέλος.

58. Ασφαλώς, η προστασία «ως έναν βαθμό, [της] ελευθερία[ς] κυκλοφορίας», στην οποία αναφέρεται η αιτιολογική σκέψη 1 της οδηγίας 2008/51, εξυπηρετείται καλύτερα μέσω ενός μηχανισμού που μειώνει τα εμπόδια στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Η αξιολόγηση εκ μέρους των αρχών της χώρας προορισμού ενώπιον των οποίων προσκομίζεται ένα απενεργοποιημένο όπλο είναι ευχερέστερη εάν η απενεργοποίηση έχει επαληθευτεί και πιστοποιηθεί, στη χώρα προέλευσης, από οντότητα της οποίας η φύση, ακριβώς λόγω της εγγραφής της στον κατάλογο, δεν αμφισβητείται.

59. Οι εκτιμήσεις, ωστόσο, αυτές δεν μπορούν να παραβλέπουν το συμπέρασμα που συνάγεται από το γράμμα του κανόνα και από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται ο κανόνας: η εγγραφή στον κατάλογο του άρθρου 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 δεν αποτελεί προϋπόθεση για την έγκυρη απόκτηση του καθεστώτος της οντότητας επαλήθευσης.

60. Το καθεστώς αυτό δεν αποκτάται με την εγγραφή στον κατάλογο, αλλά με την παροχή εξουσιοδότησης από το αντίστοιχο κράτος μέλος. Η δυνατότητα ορισμού οντοτήτων αρμόδιων για την επαλήθευση και πιστοποίηση της απενεργοποίησης πυροβόλων όπλων ανήκει αποκλειστικά στο κράτος μέλος και ο ρόλος της Επιτροπής, στο μέτρο που δημοσιεύει τον κατάλογο, είναι απλώς επικουρικός.

61. Μετά την παροχή της εξουσιοδότησης αυτής από κράτος μέλος, ο κατάλογος θα αποτελεί, επαναλαμβάνω, το προτιμητέο, πλην όμως όχι το μόνον, μέσο απόδειξης ότι το πιστοποιητικό απενεργοποίησης έχει εκδοθεί από εξουσιοδοτημένη οντότητα επαλήθευσης.

62. Κατόπιν της παραδοχής αυτής, ουδόλως κωλύεται ένας εισαγωγέας όπλων, ελλείψει εγγραφής της οντότητας επαλήθευσης στον κατάλογο, να προσκομίσει πιστοποιητικό απενεργοποίησης και να αποδείξει με άλλα νόμιμα μέσα ότι η οντότητα επαλήθευσης που το εξέδωσε έχει νομίμως την ιδιότητα αυτή (ήτοι, έχει οριστεί ως τέτοια από κράτος μέλος).

²³ Στην πραγματικότητα, η εγγραφή στον κατάλογο δεν αποτελεί προϋπόθεση, υπό αυστηρή έννοια, για τη συμμόρφωση της δράσης κάθε κράτους μέλους με το περιεχόμενο του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403. Η συλλογιστική που ανέπτυξα με τις προτάσεις μου στην υπόθεση Poltorak (C-452/16 PPU, EU:C:2016:782, σημεία 64 έως 66) μπορεί κατά τη γνώμη μου να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στην υπό κρίση υπόθεση. Στην υπόθεση εκείνη επρόκειτο για τη γνωστοποίηση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου των αρχών που, κατά το εσωτερικό δίκαιο κράτους μέλους, ήταν αρμόδιες να εκδίδουν ή να εκτελούν τα ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης και παράδοσης.

²⁴ Σημείο 26 των γραπτών παρατηρήσεων της Επιτροπής, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

63. Τα όσα έχουν έως τώρα εκτεθεί δεν πρέπει να εκληφθούν ως *υποτίμηση* της αξίας του καταλόγου στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403. Η διάταξη αυτή, όπως και οι λοιπές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, δεν πρέπει να καταστεί «νεκρό γράμμα». Η εκ των προτέρων γνώση, μετά βεβαιότητας, των οντοτήτων επαλήθευσης κάθε κράτους μέλους ενισχύει την αξιοπιστία του συστήματος στο σύνολό του.

64. Κατά τα λοιπά, το άρθρο 8 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να συνεργάζονται καλόπιστα με την Επιτροπή και να της κοινοποιούν «τυχόν μέτρα που θεσπίζουν σχετικά με το πεδίο που καλύπτει ο παρών κανονισμός». Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η υποχρέωση να κοινοποιούν «αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με [τις οντότητες επαλήθευσης] και το σύμβολο που χρησιμοποιούν, και στοιχεία επικοινωνίας», την οποία προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3.

65. Η μη κοινοποίηση συνεπάγεται όχι μόνο πρόσθετη δυσκολία κατά την απόδειξη του ότι το πιστοποιητικό απενεργοποίησης έχει εκδοθεί από οντότητα επαλήθευσης, αλλά και παράβαση νομικής υποχρέωσης εκ μέρους του κράτους μέλους. Εναπόκειται στην Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αντιμετωπίσει την παράβαση της υποχρέωσης αυτής.

Γ. Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

66. Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί:

- εάν «μπορεί η πιστοποίηση της οντότητας επαλήθευσης που έχει ορισθεί από κράτος μέλος [...] να αποδεικνύεται [...] με άλλα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχει εθνική αρχή»·
- εάν, στην περίπτωση αυτή, ένα πιστοποιητικό απενεργοποίησης που έχει εκδοθεί από την εν λόγω οντότητα επαλήθευσης «πρέπει» να αναγνωρίζεται σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403.

1. Πιστοποίηση της οντότητας επαλήθευσης

67. Το πρώτο σκέλος του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος, όπως είναι διατυπωμένο από το αιτούν δικαστήριο, συμπίπτει σε μεγάλο βαθμό με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα.

68. Εάν, όπως προτείνω να γίνει δεκτό, η εγγραφή μιας οντότητας επαλήθευσης στον κατάλογο της Επιτροπής δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την απόκτηση του σχετικού καθεστώτος, είναι, κατά τη γνώμη μου, λογικό να γίνονται δεκτά άλλα μέσα προς απόδειξη του ότι η οντότητα αυτή έχει οριστεί από κράτος μέλος.

69. Κατά τη γνώμη μου, η εν λόγω ιδιότητα μπορεί κάλλιστα να αποδειχθεί μέσω επίσημων εγγράφων τα οποία εκδίδουν στο κράτος προέλευσης οι οικείες αρχές, ακόμη και στην περίπτωση που, για οποιονδήποτε λόγο, το γεγονός ότι μια οντότητα έχει οριστεί ως οντότητα επαλήθευσης δεν προκύπτει από τον κατάλογο που δημοσιεύει η Επιτροπή.

2. Αναγνώριση του πιστοποιητικού απενεργοποίησης

70. Το δεύτερο σκέλος του ίδιου προδικαστικού ερωτήματος αφορά την *υποχρέωση* αναγνώρισης από κράτος μέλος του πιστοποιητικού απενεργοποίησης που έχει εκδώσει η οντότητα επαλήθευσης άλλου κράτους μέλους.

71. Ο γενικός κανόνας είναι ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα μπορούν να μεταφερθούν σε άλλο κράτος, μόνον εάν φέρουν το κοινό ενιαίο σήμα και συνοδεύονται από πιστοποιητικό απενεργοποίησης.

72. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403, «[τ]α κράτη μέλη αναγνωρίζουν τα πιστοποιητικά απενεργοποίησης που εκδίδει άλλο κράτος μέλος, εφόσον το πιστοποιητικό πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό»²⁵.

73. Ασφαλώς, το ως άνω άρθρο έχει επιτακτική διατύπωση: «[τ]α κράτη μέλη *αναγνωρίζουν* [...]» (η υπογράμμιση δική μου). Ωστόσο, η επιταγή αυτή αμβλύνεται πάραυτα, καθόσον τελεί υπό την προϋπόθεση ότι το πιστοποιητικό πληροί «τις απαιτήσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό».

74. Συνεπώς, η αναγνώριση του πιστοποιητικού από κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό της έκδοσής του δεν είναι ούτε αυτόματη ούτε ανεπιφύλακτη. Τουναντίον, το πιστοποιητικό θα αναγνωριστεί μόνον εάν πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2403, οι οποίες μπορούν να είναι τόσο τυπικές όσο και ουσιαστικές:

- οι τυπικές απαιτήσεις αφορούν το υπόδειγμα του χρησιμοποιούμενου εντύπου (πιστοποιητικό απενεργοποίησης κατά το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού) και την αρμοδιότητα της εκδούσας οντότητας επαλήθευσης. Το πιστοποιητικό προσκομίζεται ενώπιον της αρμόδιας αρχής του κράτους υποδοχής, προκειμένου η εν λόγω αρχή να ελέγξει εάν αυτό έχει εκδοθεί από οντότητα επαλήθευσης που έχει οριστεί από το κράτος προέλευσης·
- οι ουσιαστικές απαιτήσεις αφορούν τις ενέργειες απενεργοποίησης, οι οποίες πρέπει να πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού. Ο εκ μέρους των αρχών του κράτους προορισμού έλεγχος του ότι στο κράτος καταγωγής έχουν τηρηθεί οι προδιαγραφές αυτές εγείρει, ωστόσο, ορισμένα προβλήματα. Καίτοι τα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου δεν κάνουν αναφορά στις ουσιαστικές απαιτήσεις²⁶, κρίνω, εντούτοις, σκόπιμο να αναφερθώ σε αυτές προκειμένου να οριοθετηθούν καταλλήλως οι αρχές και τα συμφέροντα που διακυβεύονται εν προκειμένω.

75. Εκ πρώτης όψεως, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η ενδοκοινοτική διακίνηση απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων εμπίπτει στο *κλασικό* καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισης που ισχύει για αντίστοιχα έγγραφα στο πλαίσιο της κυκλοφορίας αγαθών και της παροχής υπηρεσιών.

76. Φρονώ, ωστόσο, ότι η εξομοίωση αυτή δεν είναι απόλυτη.

²⁵ Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όλοι οι μετέχοντες στη διαδικασία συμφώνησαν ότι το άρθρο αυτό θεσπίζει σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισης πιστοποιητικών, το οποίο διαπνέεται από την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ κρατών μελών.

²⁶ Όπως προανέφερα (υποσημείωση 13, ανωτέρω), το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η αστυνομία του Ελσίνκι έκρινε ότι η απενεργοποίηση των όπλων παρουσίαζε σημαντικές ελλείψεις.

77. Πρώτον, όπως υπογραμμίζει η οδηγία 2008/51, η οδηγία 91/477 καθιερώνει ισορροπία «μεταξύ, αφενός, της υποχρέωσης να εξασφαλισθεί, ως ένα βαθμό, ελευθερία κυκλοφορίας για ορισμένα πυροβόλα όπλα εντός της Κοινότητας και, αφετέρου, της ανάγκης *πλαισίωσης* της εν λόγω ελευθερίας από ορισμένες εγγυήσεις ασφαλείας [...]»²⁷.

78. Ήδη από την αρχική διατύπωση του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/477 προέκυπτε ότι οι περιορισμοί στην ελευθερία κυκλοφορίας πυροβόλων όπλων ήταν ηθελημένοι και ότι, «[μ]ε συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης εθνικών εγγράφων, δύο ή περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν καθεστώς ελαστικότερο από το καθεστώς του παρόντος άρθρου για την κυκλοφορία με πυροβόλο όπλο στο έδαφός τους».

79. Δεύτερον, η ρύθμιση της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας πυροβόλων όπλων, ως προς την οποία «καθιερώνε[ται] ένα εναρμονισμένο ελάχιστο πλαίσιο»²⁸, διαφοροποιείται σε σχέση με άλλους κανόνες πλήρους εναρμόνισης που διέπουν τη διασυνοριακή διακίνηση εμπορευμάτων των οποίων η κυκλοφορία μπορεί να ενέχει κινδύνους.

80. Στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις βασική αρχή είναι αυτή της ελεύθερης κυκλοφορίας, δυνάμει της οποίας τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να παρεμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά ή τη χρήση στο έδαφός τους των προϊόντων που πληρούν τις διατάξεις της οικείας ρύθμισης.

81. Ακόμη και σε ένα πλήρως εναρμονισμένο πλαίσιο, οι εθνικές αρχές διαθέτουν ορισμένες εξουσίες εκ των υστέρων ελέγχου για τον εντοπισμό αστοχιών ή ανωμαλιών του συστήματος. Προς τον σκοπό αυτόν, προβλέπονται ορισμένες ρήτρες διασφάλισης για την πρόληψη ή τη διόρθωση δυσλειτουργιών σε επίπεδο Ένωσης, μέσω της ενεργοποίησης μιας διαδικασίας στην οποία μετέχουν η Επιτροπή και το σύνολο των κρατών μελών²⁹.

82. Ο λόγος για τον οποίον η οδηγία 91/477, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/51, και ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403 δεν αναθέτουν ειδικώς στα κράτη μέλη τις εν λόγω εξουσίες ελέγχου όσον αφορά τα απενεργοποιημένα όπλα έγκειται στο ότι οι εξουσίες αυτές δεν είναι απαραίτητες, ακριβώς λόγω των περιορισμών στους οποίους υπόκειται η *κανονική* κυκλοφορία των όπλων αυτών.

83. Στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη μεταφορά όπλων μεταξύ κρατών μελών, η αρχή του κράτους προορισμού υποβάλλει σε πλήρη έλεγχο τα όπλα *προτού* επιτρέψει την οριστική είσοδό τους στο έδαφός της. Η εξουσία προς τούτο απορρέει από την οδηγία 91/477.

84. Πράγματι, κατά το άρθρο 14, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 91/477, «[τ]α κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις για να απαγορεύσουν την είσοδο στο έδαφός τους πυροβόλων όπλων, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 11 και 12 και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων αυτών»³⁰.

²⁷ Αιτιολογική σκέψη 1 της οδηγίας 2008/51. Η υπογράμμιση δική μου.

²⁸ Απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2019, Τσεχική Δημοκρατία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-482/17, EU:C:2019:1035, σκέψη 47).

²⁹ Στις προτάσεις μου στην υπόθεση *Fédération des entreprises de la beauté* (C-4/21, EU:C:2022:221), ασχολήθηκα με την εφαρμογή των ρητρών διασφάλισης στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ 2009, L 342, σ. 59), σκοπός του οποίου είναι να εναρμονίσει πλήρως τους κανόνες της Ένωσης στον εν λόγω τομέα. Καίτοι, κατά τον κανονισμό αυτόν, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να αρνηθούν, να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τη διάθεση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του, εντούτοις μπορούν να εφαρμόσουν τις εν λόγω ρήτρες προσωρινά, συμμορφούμενα προς την ενότητα της εσωτερικής αγοράς των προϊόντων αυτών και αφήνοντας τον τελευταίο λόγο στην Επιτροπή.

³⁰ Η αιτιολογική σκέψη 6 της οδηγίας 91/477 διακήρυττε ότι ενδείκνυται «καταρχήν η απαγόρευση της μετακίνησης από το ένα κράτος μέλος σε άλλο με όπλα».

85. Τα δύο ως άνω άρθρα διέπουν τη διαδικασία για την κυκλοφορία διαφόρων τύπων πυροβόλων όπλων εντός της Ένωσης. Η κυκλοφορία αυτή αποτελεί αντικείμενο σύνθετης διαδικασίας (άρθρο 11)³¹ ή, όταν πρόκειται για κατοχή πυροβόλων όπλων κατά τη διάρκεια ταξιδιού διά μέσου δύο ή περισσότερων κρατών μελών, προϋποθέτει άδεια των εν λόγω κρατών μελών (άρθρο 12).

86. Όπως κατέστη σαφές κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι διατυπώσεις για τη μεταφορά απενεργοποιημένων πυροβόλων όπλων εντός της Ένωσης περιλαμβάνουν την προσκόμισή τους καθώς και των πιστοποιητικών απενεργοποίησής τους ενώπιον των αρχών του κράτους υποδοχής, οι οποίες οφείλουν, σε κάθε περίπτωση, να εξετάσουν τα όπλα και τα πιστοποιητικά για να επαληθεύσουν την αντιστοιχία των πιστοποιητικών με τα εν λόγω όπλα και την τήρηση των απαιτούμενων προϋποθέσεων³².

87. Κατά τη διαδικασία αυτή δήλωσης και προσκόμισης (η οποία δεν είναι ασυμβίβαστη με τη σχετική, λόγω της προφανούς επικινδυνότητάς των πυροβόλων όπλων, ελευθερία κυκλοφορίας τους), οι αρχές του κράτους υποδοχής δεν μπορούν να κλείνουν τα μάτια όταν προσκομίζονται ενώπιόν τους πιστοποιητικά με εξόφθαλμη ασυμφωνία προς τις απαιτήσεις του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403.

88. Στις περιπτώσεις αυτές, όταν οι εν λόγω αρχές έχουν σοβαρές υπόνοιες ότι τα πιστοποιητικά που εκδόθηκαν από οντότητα επαλήθευσης του κράτους προέλευσης δεν πληρούν τις προαναφερθείσες απαιτήσεις, δύνανται να διενεργήσουν τους κατάλληλους ελέγχους (συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος συνδρομής σύμφωνα με το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403) και, ενδεχομένως, να μην τα λάβουν υπόψη, εάν οι διαπιστούμενες πλημμέλειες είναι σοβαρές³³.

89. Θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα απενεργοποιημένα όπλα, στον βαθμό που δεν emπίπτουν στην έννοια των πυροβόλων όπλων, δεν υπόκεινται στις διαδικασίες αυτές κατά τη μεταφορά τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο. Φρονώ, ωστόσο ότι, για διάφορους λόγους, τούτο δεν ισχύει:

- κάθε όπλο περιέχει «ουσιώδη μέρη». Η απενεργοποίηση επιδιώκει ακριβώς να διασφαλίσει ότι «όλα τα ουσιώδη μέρη του πυροβόλου όπλου κατέστησαν οριστικά ακατάλληλα προς χρήση και μη δυνάμενα να αφαιρεθούν, να αντικατασταθούν ή να τροποποιηθούν [...]»³⁴.
- ορισμένα από τα ουσιώδη μέρη συνιστούν αφ' εαυτών πυροβόλο όπλο σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 1, παράγραφος 1β, της οδηγίας 91/477, το οποίο ενσωματώνει στο σώμα της

³¹ Εάν το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα πυροβόλα όπλα πριν από την αποστολή εγκρίνει τη μεταφορά, εκδίδει άδεια που περιέχει όλες τις κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, πληροφορίες. Η άδεια αυτή πρέπει να συνοδεύει τα πυροβόλα όπλα μέχρι τον προορισμό τους και να επιδεικνύεται οσάκις το ζητούν οι αρχές των κρατών μελών.

³² Κατά μείζονα λόγο, οι αρχές υποδοχής μπορούν να ελέγχουν εάν τα απενεργοποιημένα όπλα συμμορφώνονται με τα κατά το άρθρο 6 «πρόσθετα μέτρα» τα οποία βαίνουν πέραν των τεχνικών προδιαγραφών που καθορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού 2015/2403. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση κατέστη σαφές ότι ούτε η Δημοκρατία της Αυστρίας ούτε η Φινλανδία έχουν θεσπίσει τέτοιου είδους μέτρα.

³³ Ασφαλώς, η ίδια λύση θα μπορούσε να επιβάλλεται αν τα πιστοποιητικά απενεργοποίησης έχουν αποκτηθεί ή χρησιμοποιηθεί με δόλιο τρόπο. Τούτο γίνεται δεκτό με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 2018, Altun κ.λπ. (C-359/16, EU:C:2018:63), και της 2ας Απριλίου 2020, CRPNPAC και Vueling Airlines (C-370/17 και C-3718, EU:C:2020:260), σχετικά με την έκδοση πιστοποιητικών E 101 για την εφαρμογή των καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης στους εργαζομένους που μετακινούνται εντός της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι έχει προηγουμένως τηρηθεί η διαδικασία που καταλήγει στην επέμβαση μιας διοικητικής επιτροπής η οποία συμβιβάζει τις απόψεις των διαφωνουσών διοικήσεων. Δεδομένου ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2403 δεν προβλέπει τέτοιους μηχανισμούς συμβιβασμού στην περίπτωση των πιστοποιητικών απενεργοποίησης όπλων, η διαπίστωση πιθανής απάτης μπορεί να γίνει από τις αρχές του κράτους υποδοχής.

³⁴ Παράρτημα I, μέρος III, στοιχείο α', της οδηγίας 91/477.

οδηγίας τις διατάξεις που προβλέπονταν αρχικώς στο παράρτημα I, μέρος II, στοιχείο β', της οδηγίας 91/477·

- στο πλαίσιο αυτό, δυσχερώς θα μπορούσε να αμφισβητηθεί ότι η αρμόδια αρχή του κράτους υποδοχής έχει την ευχέρεια να εξετάσει και να ταξινομήσει τα απενεργοποιημένα όπλα, ως όπλα που περιλαμβάνουν «ουσιώδη μέρη πυροβόλων όπλων», των οποίων την εξουδετέρωση οφείλει επίσης να διαπιστώσει.

90. Εν συνόψει, στο κράτος υποδοχής, η εκ μέρους των αρχών του κράτους αυτού εξακρίβωση ότι το πιστοποιητικό επαλήθευσης των απενεργοποιημένων όπλων πληροί τις προβλεπόμενες απαιτήσεις, τόσο τις τυπικές όσο και τις ουσιαστικές, εξαλείφει τον κίνδυνο και καθιστά δυνατή την προστασία της δημόσιας ασφάλειας: τα όπλα δεν θα εισέλθουν στο έδαφός του ως απενεργοποιημένα όπλα έως ότου εξακριβωθεί ότι έχουν πράγματι απενεργοποιηθεί.

V. Πρόταση

91. Βάσει των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο *Korkein hallinto-oikeus* (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Φινλανδία) ως εξής:

- «1) Το άρθρο 3 της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων, και το άρθρο 3 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 (ΕΕ) της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κατευθυντήριων γραμμών για τα πρότυπα και τις τεχνικές απενεργοποίησης, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα απενεργοποιημένα πυροβόλα όπλα καθίστανται αμετάκλητα ακατάλληλα για χρήση, έχουν την έννοια ότι:
- δεν απαγορεύουν σε κράτος μέλος να ορίσει εταιρία ιδιωτικού δικαίου, υπό την εποπτεία και τις εντολές μιας δημόσιας αρχής, αρμόδια να επαληθεύει ότι η απενεργοποίηση πυροβόλου όπλου έχει γίνει σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές του παραρτήματος I του εν λόγω κανονισμού·
 - η εγγραφή στον κατάλογο των οντοτήτων επαλήθευσης που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη, ο οποίος δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής, δεν αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση για την απόδειξη του ότι έχει λάβει χώρα τέτοιος ορισμός, γεγονός που μπορεί να αποδεικνύεται με οποιοδήποτε νόμιμο μέσο.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2403 έχει την έννοια ότι οι αρχές κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να μεταφερθούν τα απενεργοποιημένα όπλα μπορούν, εφόσον έχουν σοβαρούς λόγους προς τούτο, να εξακριβώσουν κατά πόσον τα πιστοποιητικά απενεργοποίησης που έχουν εκδοθεί από τις οντότητες επαλήθευσης άλλου κράτους μέλους πληρούν τις τυπικές και ουσιαστικές απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού».